

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อคุณค่าแห่งตนของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เด็กหญิงที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ อายุ 13-18 ปี ในบ้านอุปถัมภ์ของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และโรงเรียนภคินีศรีชุมพาบารมีที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 10 คน สุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 5 คน เครื่องมือที่ใช้การทดลองคือ โปรแกรมการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส โดยใช้เทคนิควิธีพลังแห่งตน และแบบสำรวจคุณค่าแห่งตนของคูเปอร์สมิธ โดยทำการทดลองทั้งสิ้น 2 ครั้ง ๆ ละ 40-60 นาที ต่อคน การทดลองแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม และการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่แบบนิวแมน-คูลส์

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณค่าแห่งตนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนระยะติดตามผลมีคะแนนคุณค่าแห่งตนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

The purpose of this research was to study the effects of Neuro-Linguistic Programming on self-esteem of sexually abused children. The sample was 10 sexually abused children, aged 13-18, from the Center for the Protection of Children's Rights Foundation and Pakineeseechumpabarn School, who had the qualification according to the criteria and were willing to join the programs. The sample was randomly assigned into the experimental group and the control group with five members each. The instruments were the Personal Power Radiator of NLP technique Program and the Coopersmith Self-Esteem Inventory. The interventions were administered individually in the experimental group for two sessions. Each session was forty to sixty minutes long. The data collection procedure was divided into three phases : the pretest, the posttest and the follow up. The data was analyzed by repeated measure analysis of variance : one between-subjects and one within-subjects and testing difference among mean by the Newman-Keul's test of multiple-comparison procedures.

The result revealed that the interaction between the methods and the duration of the experiment were found to be statistically significant at .05 level. Participants in the experimental group had high self-esteem than the control group in the posttest but there was no statistically significant difference. In the follow up, it was found that there was a statistically significance at .05 level. The experimental group demonstrated significantly higher at .05 level on self-esteem score in both the posttest and the follow up than they did in the pretest.